ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 20
Справа № 995

Управління СБУ
по Сумській області

Фільтраційне

ДЕЛО № 27259

Гейко

Иван Григорьевич

Начато: 14 августа 1947

Окончено: 2 июля 1955 г.

На 10 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 20
Справа № 995

молодіжними ланками.

Комсомольські збори в колгоспі проходять по плану. На них ставилось питання про підготовку до весняної сівби, а також звіти ланкових - комсомолок. В колгоспі невистачало насіння. Тоді комсомольцям району, очоливши ініціативу колгоспної молоді, виступають передовиками в підготовці до сівби, борються за високі врожаї в 1945 році.

К. Поліщук,
секретар Улянівського райкому ЛКСМУ.

ля Макар Макарович Заторжан. Його оточили Наташа Бондаренко, Микола Свистінка, Галина Цехмістер і інші, які уважно слухали поради старого гірника.

—Потрібно полюбити шахту, —говорив він.—З тебе буде добрий шахтар,—звернувся гірник до Миколи Свистінка.

машини, конвеєри, приводи,— вугілля пішло по транспортерах «на-гора». Механіки дільниць т. т. Грузінов, Робкін закінчували навчання молоді, яка вже опанувала роботу механізмів. Молоді шахтарі перших двів дали рекордні показники. Зразу після зміни їх

Дунаєм», «Наталка Полтавка» і інші.

Самовіддано працює, весело відпочиває, радісно живе молодь шахтарського Донбасу.

І. Гаврилко,
комсорг ЦК ВЛКСМ на шахті „Анненка".

МАТЕРИНСЬКЕ СЕРЦЕ

Ешелон за ешелоном одходив зі станції. Бійці їхали туди, де палав вогонь війни, де відважні сини країни Рад своїм життям відстоювали життя Вітчизни, де йшла запекла боротьба за щастя наших дітей, за спокійну старість наших батьків.

Ми стояли біля своїх вагонів, дивились на мужніх, загорілих бійців. Кожен з нас зігрівав у серці побажання: „Хай вам щастить в бою, рідні. Повертайтесь з перемогою до своїх родин".

Ешелон рушив. Залунала широка й мелодійна українська пісня. Її підхопили дужі голоси. Поїзд поволі віддалявся, птицею летіла за ним пісня. Старенька бабуся, втираючи рясні сльози, що нестримно котилися з її ясних, як у дитини, очей, промовила, наче до самої себе:

— Будьте щасливі, сини мої. Хай вас береже ваша доля, любі...

Надходив вечір. Ешелони з військовими, боєприпасами, грізною бойовою технікою йшли на захід. Ми їхали на схід. На станції було людно. Діти, як горобці, цвірінчали. Але раптом все стихло. В повітрі почулося зловісне гудіння мотора. Літак був ворожий. Люди заметалися в паніці, шукаючи порятунку. А літак вискочив зза будов і почав безладно бомбити. Беззахисні люди кидались часто туди, де їх підстерігала смерть. Матері в нестямі хапали дітей, прикривали їх своїми тілами, захищаючи від нещастя. А бомби вибухали, розкидаючи осколки, груддя землі, уламки заліза.

І коли трохи втихло, страшна картина відкрилась перед очима Ірини Михайлівни Волошко—серед уламків обгорілого вагону лежала мертва жінка, а біля неї — двоє присипаних землею дітей. Ірина Михайлівна підбігла до них, відкидала руками землю. Це були діти її подруги Варвари, а мертва жінка була сама Варвара. Вони були давні приятельки. Разом проводжали чоловіків на фронт. Разом збиралися в далеку подорож.

Треба негайно забрати дітей звідси. З їх мамою вже все покінчено. Варвари немає. Вона, Ірина Михайлівна, повинна стати матір'ю Варвариних дітей. У сім'ї Волошко увійшло ще два члени — Славик й Надійка. Славик був старшенький, а Надійці пішов тоді лише четвертий рік. Та своїх було четверо. І теж малі. Тарасикові й Михайликові було по п'ять років, вони близнята, Зої—сім, а Нелі —десять. Тепер всіх шестеро.

... Поїзд мчав. Мирно спали діти, заколисані монотонним гуркотом коліс... Лише іноді вночі прокинеться Надійка, покличе маму. Ірина Михайлівна схилиться над нею, поцілує її тепленьке, ніжне личко й прошепоче:

— Спи, пташенько. Мама тут. Скоро будемо дома. Спи, моя люба..

Дівчатко схопить руку названої мами, підсуне її під м'яку щічку й знову засне.

Неспокоїла жінку думка: як жити? Звичайно, буде важко. Шість, а вона одна. Проте, тут же заспокоювала себе.

— Нічого. Треба лише скоріше зв'язатися листами з Олександром. Пораджусь з ним. А там може озветься Петро. От все й буде гаразд...

На новому місці, куди приїхала Ірина Михайлівна, дали кімнату. Упорядкувала її, пильнувала малих дітей. Улаштувала Надійку, Тарасика й Михайлика в дитячий садок. Написала листа чоловікові на фронт. Розповіла про трагічну смерть Варвари, про те, що сім'я їх виросла. Просила допомогти в дошукати Петра, батька Славика й Надійки.

А сама влаштувалась на роботу завідуючої їдальнею. Справа знайома, колись працювала на цій посаді.

Та ось прийшов лист від чоловіка. Олександр писав: „Інакше ти не могла поступити. Рідна моя, доглядай дітей, не відрізняй своїх від чужих. Бо то всі наші діти. Повернусь—будемо разом виховувати їх. Це наше щастя. Я допоможу тобі, Ірино. Петра шукаю. Здається, натрапив на його слід"...

Але це був останній лист Олександра. Велике горе знову спіткало Ірину Михайлівну: чоловік її Волошко Олександр загинув смертю хоробрих, захищаючи Батьківщину від фашистських бандитів. Горю жінці не було краю. Проте, за плечима— велика сім'я. Треба жити й працювати.

Працювала, затаївши глибоко в серці своє горе. Додому приходила стомлена. А діти, як пташенята, летіли до неї з криком:

—Мамочка прийшла!

Кожне горнулося до неї, кожному знаходила Ірина Михайлівна ласкаве слово, кожного пестила, цілувала, розпитувала про все, а Надійку ласкала більше всіх, вона ж була найменшенька. Коли ж уривався вільний час від роботи, розповідала казки, які так любили діти.

Надійка, Тарасик і Михайлик просили, обнімаючи матусю маленькими ручечатами й заглядаючи їй у вічі:

—Мамочко, розкажи казку про дядю червоного богатиря.

І забувши про все, Ірина Михайлівна розповідала:

—Червоний богатир—він дужий. Його всі бояться. Особливо фашистські звірі. Та він не один, червоний богатир, їх багато-багато. Вони зараз б'ють фашистів, очищають нашу землю. Червоні богатирі скоро дійдуть до тієї ями, де сховався старий, лютий звір. Звір клацає зубами, підібгав хвіст. Він знає, що скоро йому смерть. Дуже багато заподіяв людям лиха цей звір: він убив і нашого тата, відібрав у Славіка і Надійки маму; знищив багатьох дітей; зруйнував наші заводи, спалив біленькі хатки з садками в селах. От за все це його уб'ють наші червоні богатирі, уб'ють його а звірят знешкодять, бо вони як виростуть, будуть робити те, що робив їх батько звір. Тоді закінчиться війна. Всі червоні богатирі повернуться додому. Буде велике свято. Буде багато-багато квітів, музики, пісень. Прийде й тато Славіка і Надійки.

Діти слухали, поблискуючи оченятами. А Тарасик і Михайлик навіть збиралися завтра їхати до червоних богатирів— бити „звірів".

* * *

Так пройшов рік. Про Петра нічого не було чути, хоч Ірина Михайлівна писала скрізь.

Та ось вночі хтось тихо, але сміливо постукав у вікно. Ірина Михайлівна схопилася, спитала хто.

—Волошко Ірина тут живе?— почула вона давно знайомий голос.

Відчинила двері — на порозі стояв Петро Чумак... Не повірила відразу. А потім кинулась до нього, припала до солдатської шинелі, що ще пахла порохом, тихо заплакала. Петро стояв мовчки, він знав, що горе її велике. Гладив шаршавою долонею м'яке волосся жінки. Так тривало кілька хвилин.

А потім довго сиділи поруч, тихо розмовляли про майбутнє. Розповів Петро, що йому дали відпустку на розшук сім'ї. Дізнався, що завод, на якому він працював разом з Олександром до війни, евакуювався в Середню Азію. Приїхав, та дружини—не застав.

Підвівся, підійшов до місця, де спали діти. Довго дивився на них. Вони ж спали спокійно, розкинувши рученята, на щічках грав рум'янець. Тут вони знайшли все—тепло, ласку, любов. Це їх рідна сім'я.

—Спасибі, дорога Ірино! Велике спасибі, фронтове!—І він міцно поцілував жінку в чоло.

—Будемо разом виховувати наших дітей,—промовив Чумак.

..Ізза гір піднімалося сонце. Загорався рожевий ранок... Прокидалися діти...

В. Хмарина.

[illegible], генерал-майора **Дремова**, полковника **Бабаджаняна**, полковника **Малютіна**, полковника **Урванова**, підполковника **Єгорова**, підполковника **Куца**, підполковника **Рязанцева**, підполковника **Немковіча**, полковника **Харітонова**, полковника **Антіпова**, підполковника **Коржевського**, майора **Жабіна**, підполковника **Баликова**; артилеристи генерал-майора артилерії **Безрука**, генерал-майора артилерії **Казакова**, генерал-майора артилерії **Кознова**, генерал-майора артилерії **Рогозіна**, генерал-майора артилерії **Малофєєва**, полковника **Алфьорова**, полковника **Катуніна**, полковника **Герасименка**, полковника **Кіргетова**, полковника **Бєлякова**, підполковника **Зернова**, підполковника **Ахтирченка**, полковника **Гнидіна**, підполковника **Мурінова**, підполковника **Ананіча**; льотчики генерал-полковника авіації **Вершиніна**, генерал-майора авіації **Алексєєва**, генерал-майора авіації **Борисенка**, генерал-майора авіації **Гетьмана**, полковника **Осіпова**, полковника **Тіхомірова**, полковника **Смоловіка**, полковника **Вусс**, полковника **Волкова**; сапери полковника **Немировського**, полковника **Клементьєва**, підполковника **Петрова**, інженер-полковника **Половнєва**, полковника **Бабаєва**; зв'язківці майора **Тарасова**, майора **Литовченка**, майора **Колодєєва**.

На ознаменування здобутої перемоги з'єднання і частини, які найбільш відзначились в боях за оволодіння названими містами, представити до нагородження орденами.

Сьогодні, 12 березня, о 22 годині столиця нашої Батьківщини **Москва** від імені Батьківщини салютує доблесним військам **2-го Білоруського** фронту, які оволоділи містами **Тчев**, **Вейхарово** і **Пуцьк**,—двадцятьма артилерійськими залпами з двохсот двадцяти чотирьох гармат.

За відмінні бойові дії **оголошую подяку** керованим Вами військам, які брали участь в боях за визволення поіменованих міст.

Вічна слава героям, що полягли в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини!

Смерть німецьким загарбникам!

Верховний Головнокомандуючий
Маршал Радянського Союзу Й. СТАЛІН.

12 березня 1945 року.
№ 299.

на узбережжя Данцігської бухти на північ від Гдині зайнявши місто **Пуцьк (Путціг)**. Одночасно війська фронту зайняли понад 100 інших населених пунктів і серед них **Квашин, Коллетцкау, Решке, Гневау, Гросс Шлатау, Зеллістрау, Польцін, Верблін, Шлавошін, Карвен**. За 11 березня в цьому районі взято в полон понад 2000 німецьких солдатів і офіцерів.

Війська 1-го Білоруського фронту, після впертих боїв 12 березня штурмом оволоділи містом і кріпостю **Кістжінь (Кюстрін)** — важливим вузлом шляхів сполучення і потужним опорним пунктом оборони на ріці **Одер**, який прикриває підступи до **Берліна**.

В Угорщині, на північний схід і схід від озера Балатон, наші війська відбивали атаки великих сил піхоти і танків противника і нанесли йому великі втрати. В боях за 11 березня в цьому районі вогнем нашої артилерії знищено 54 танки противника і самохідних гармат і, крім того, підбито і підірвано на наших мінних полях 27 танків і самохідних гармат противника.

На інших ділянках фронту — бої місцевого значення і шукання розвідників.

За 11 березня на всіх фронтах підбито і знищено 168 німецьких танків і самохідних гармат. В повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 102 літаки противника.

* * *

Нальоти нашої авіації на Данціг, Гдиню, Кенігсберг

В ніч на 12 березня наші важкі бомбардувальники нанесли удар по воєнно-промислових об'єктах в містах **Данціг, Гдиня і Кенігсберг**. В результаті бомбардування в зазначених містах виникли пожежі, які супроводжувались вибухами, особливо сильні вибухи відмічались в Гдині на території воєнних складів і в порту.

* * *

Війська 2-го Білоруського фронту продовжували успішний наступ. На підступах до Данціга з півдня радянські частини оволоділи містом Тчев (Діршау)—великим вузлом залізниць і сильним опорним пунктом оборони німців. Противник зосередив в цьому районі великі сили піхоти і вживав контратаки. Наші передові підрозділи відбивали ворожі контратаки, а основні сили зробили обхідний маневр і завдали противникові несподіваний удар з флангу. Над ворожим угрупованням нависла небезпека оточення. Німці в безладді відступили, кидаючи зброю, боєприпаси. На іншій ділянці наші рухомі з'єднання і піхота, переслідуючи розбиті німецькі частини, швидко просунулись вперед і досягли західної околиці міста Вейхарово (Нойштадт). Німці, спираючись на барикади і кам'яні будинки, чинили впертий опір. Наші піхотинці і танкісти придушили вузли опору противника і зайняли місто Вейхарово. Розвиваючи успіх, війська

що знаходиться в 10 кілометрах від Гдині. В руках німців залишається вузька узбережна смуга вздовж Данцігської бухти. Відступаючи під ударами наших військ, противник зазнає величезних втрат. На вулицях населених пунктів і на шляхах лежать тисячі ворожих трупів. Наші частини захопили 34 танки і самохідних гармати, 11 бронетранспортерів, 127 польових гармат, 6 літаків, 1800 возів, 2600 коней, 15 залізничних ешелонів і багато інших трофеїв.

* * *

Війська 1-го Білоруського фронту сьогодні штурмом оволоділи містом і кріпостю Кістжінь (Кюстрін). Це місто, розташоване при впадінні ріки Варти в Одер, і є потужним опорним пунктом, що прикриває підступи до Берліна. За останні роки форти кріпості були посилені сучасними залізобетонними оборонними спорудами. Кілька днів тому наші війська почали бої за Кістжінь. Після потужної артилерійської підготовки радянські танки і піхота навальним ударом зайняли Нойштадт—північне передмістя міста і ввірвались на його околиці. Зав'язались жорстокі вуличні бої. Німці перетворили всі кам'яні будинки в доти, а вулиці перегородили мінними полями, барикадами і протитанковими ровами. Наші артилеристи руйнували ворожі вузли опору і розчищали шлях піхоті. Противник, встилаючи вулиці міста трупами своїх солдатів, був вимушений залишати один квартал за другим. Радянські частини вибили гітлерівців з району залізничної станції, воєнних заводів і захопили 150 польових гармат і великі склади боєприпасів. Сьогодні наші війська завершили розгром великого гарнізону противника і повністю оволоділи містом і кріпостю. Захоплено багато полонених.

2

Заполняется оперативным сотрудником проверочно - фильтрационной комиссии—со слов проверяемого.

АНКЕТА

на гражданина СССР, возвратившегося в СССР через _____ границу

1. Фамилия, имя, отчество. Если фамилия, имя, отчество изменены, то когда, почему и какую фамилию носил до изменения.	Гейко Иван Григорьевич Фамилию не изменял.
2. Год, месяц и число рождения.	1900 г. рождения
3. Место рождения (республика, край, обл., район, село по новому адм. делению).	х. Перетинщина, л-долинского р-на, сумской области.
4. Последнее место жительства и адрес: а) до начала войны или призыва в армию, б) до убытия за границу.	х. Перетинщина, л-долинского р-на, сумской области.
5. Национальность, родной язык, каким иностранным языком владеет, в какой степени.	Украинец, украинский.
6. Партийность. В какой организации состоял до оккупации (плена).	б/п
7. Где находятся парт., комсомольские документы (когда, куда, кому сдал, порвал, отобраны оккупантами, где, кем).	б/п
8. Образование, когда, где учился, что окончил.	
9. Профессия, специальность.	
10. Судимость при Сов. власти (кем, когда, за что и мера наказания).	Со слов не судимый.

11. Сведения о трудовой деятельности до оккупации или призыва в Красную армию начиная с 1939 г.:

Даты		Название учреждения, предприятия	Должность, выполняемая работа	Адрес учреждения, предприятия (республ., край, обл., район, село)
Поступления	Увольнения			

12. Отношение к воинской службе (род войска, последнее звание, кадровый или призван во время войны, когда и каким военкоматом).	Не в/обязанный.
13. Участие в боевых операциях (где, когда, в составе каких частей, был ли ранен, контужен). Награды за боевые операции.	Не участвовал.

14. Прохождение службы в Красной Армии с 1939 г.:

Даты		Название (номер) части (в состав какого соединения и фронта входила часть)	Должность, звание	Местонахождение части
Зачисления	Отчисления			

15. Где, когда и при каких обстоятельствах попал в плен или окружение.	
16. При каких обстоятельствах попал на оккупированную советскую территорию.	
17. Сколько раз, когда, где задерживался, допрашивался военными, полицейскими органами, гестапо на оккупированной советской территории, по каким вопросам. Если судился, каким судом, за что, срок наказания, где отбывал, кем и когда освобожден; каким другим репрессиям подвергался (сам и семья) со стороны оккупантов.	Не задерживался.

18. Сведения о роде занятий и месте жительства на оккупированной советской территории:

Даты		Название учреждения, предприятия, фамилия предпринимателя	Должность, выполняемая работа	Адрес местожительства
Поступления	Увольнения			

19. Когда и при каких обстоятельствах попал на территорию воюющих с СССР стран или в оккупированную Германией страну (выяснить подробно, попал ли за границу в качестве военнопленного, мобилизованного или выехал добровольно).	
20. Вызывался ли за границей на допросы, кем, когда, в связи с чем. Если судился, где, когда, каким судом, за что, срок наказания, где содержался, при каких обстоятельствах и когда освобожден.	Не вызывался.

21. Сведения о роде занятий и месте жительства за границей:

Даты		Название учреждения, предприятия, фамилия предпринимателя	Адрес учреждения, предприятия (страна, окр., уезд, город, село)	Какую работу выполнял и где жил (точный адрес) и по каким документам
Поступления	Увольнения			

22. Служил ли в армиях, воюющих с СССР стран или других воинских антисоветских формированиях (указать в каких частях, когда, должность, звание).	Не служил.
23. Кого из советских граждан знает как изменников Родине, предателей и пособников (указать фам., имя, отч.. установочные данные и в чем выражалась их изменническая деятельность и где они сейчас находятся).	Никого не знаю.
24. Когда и при каких обстоятельствах вернулся в СССР или прибыл на границу СССР (одиночным порядком или в группе (с кем), явился добровольно или задержан, кем, когда).	При освобождении.

25. Сведения о семье и близких родственниках (отец, мать, жена, дети, братья, сестры) по последним известным ему сведениям (с указанием года, даты).

Фамилия, имя и отчество	Возраст	Степень родства	Постоянное место жительства и род занятий до войны	Где проживают (адрес) и чем занимаются (по последним данным), если выбыли с постоянного места жительства (куда), погибли, умерли, откуда ему стало это известно

26. Кто может подтвердить изложенное в анкете: а) за время пребывания в армии; б) за время пребывания на советской оккупированной территории; в) за время пребывания за границей; (указать фамилию, имя, отчество лиц, где они живут и чем занимаются).	
27. Что хочет опрашиваемый сообщить о себе дополнительно.	Ничего больше.
28. Куда опрашиваемый хочет ехать (точный адрес) и что делать.	Никуда.
29. Перечислить все имеющиеся у опрашиваемого документы, кем когда они выданы и их №№.	Документов не имею.

ПРИМЕЧАНИЕ: Если некоторые вопросы анкетным путем не будут выяснены, о них проверяемый должен быть допрошен отдельно.

Дактилооттиск указательного пальца правой руки.	Место для фотокарточки

Подпись опрошенного _____

Анкета заполнена „19" августа 1947 г. в Л-Долинском РОМВД Сумской области проверочно-фильтрационном пункте МВД СССР

адрес пров. фильтрац. пункта

Лейт. Р. РОМВД [подпись]

должность, звание и фамилия (разборчиво) допросившего

Суслова

подпись

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

„19" августа месяца 1947 г. из материалов проверочно-фильтрационного дела видно, что Гейко Иван Григорьевич был мобилизован на работу в Германию

фамилия, инициалы

РЕШЕНИЕ: Считать гр-на Гейко Ивана Григорьевича проверенным и дело на его сдать в 1-й [illegible] г. Сумы.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ФИЛЬТР. КОМИССИИ: Нач Л. Долинского РОМВД [подпись]

должность, звание и фамилия (разборчиво) подпись

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ: Зам нач РОМВД мл л-нт [подпись]

должность, звание и фамилия подпись

Нач РОМГБ майор [подпись]

должность, звание и фамилия подпись

УРСР
ЗИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ЛУЧАНСЬКОЇ
СІЛЬСЬКОЇ РАДИ
депутатів трудящих
Л-Долинського району
Сумської області
24 октября 1947
№ —
с. Лучка

Справка Характеристика
Дана от Лучанского сусовета
на гр. Гейко Ивана Григоровича
1900 года Рождения. по соц-
произхождении из Крестян бедняков
до Великой отечественой войны
Работал в колхозе им Шевченка
на Рядових Работах, під час
окупации нимцями Работал
при Загальном дворе № 15 на Рядо-
вих Работах, в 1943 году був
угнаний нимецкими властями
в Германию. в 1945 году повернувся
из Германии и в настояще время
Работает в колхозе им Шевченко

на Рядових Роботах. в німецкой Армии и полиции с Родственников нихто не служив.

Что удостоверяется

Председатель сов. Секретарь

Архивное

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в фонде секретного дело производства, со снятием с оперативно-справочного учета проходящего лица.

Пересмотрел

Согласен:

Нач. 4 отд. УКГБ при СМ УССР по Сумской обл.

2. VII. 1955 г.

НКВД СССР

Проверочно-фильтрационный пункт

Город Франкфурт-на-Одере

467

Видом на жительство служить не может

Действительно по «1» октября 1945 г.

Фото-карточка

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Выдано Гейко Ивану Григорьевичу
(фамилия, имя, отчество)

год рождения 1900 место рождения Сумская обл, Липоводолинский р-н

в том, что он по прибытии из Германии

г. Фюрстенвальд 23 августа м-ца по 26 августа

м-ца 1945 г. содержался в ПФП № 232 проверочно-фильтрационном пункте НКВД СССР и следует к избранному месту жительства

Сумская обл, Липоводолинский р-н в распоряж. РВК
(указать точный адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

Начальник проверочно-фильтрационного пункта

(печать) (подпись)

ст. лейтенант /Гейко/

в армію 1941 г. 29 августа.

в плін. пол. 1942 г. 8 июля. г. Форстн-
-вальт

физ. 28 апреля 1945

прибил. домой
25/IV-45 г.
х. Борятинщина

военно-пленный Волин. р-на

Справка:

По учетам Л-Долинского РОМВД гр. Гейко Иван Григорьевич

года рождения 1900 уроженец с. Лучка Л.-Долинского р-ну по учетам

не проходит.

Нач. Л-Долинского РОМВД
лейтенант [signature] /Лухно/

Справка

По учетам Долинского РОМГБ гр. Гейко Иван Григорьевич

года рожден 1900 уроженец с. Лучка Л.-Долинского, р-на Сумской обл.

по обыск

не подит.

Нач. Л-инского РОМГБ

/Малашин/

1. Name: Geiko
Фамилия

2. Vornamen: Leiko Iwan 27259
Имя

3. Geburtstag: 2.9.1899
День рождения

4. Geburtsort: Lissanowka
Место рождения

5. Lager: Stalag III a
Лагер

Vers n. III B-15/5/43

5a. Im Lager eingeliefert am: - 4 MAR 1943
Доставлен в лагер (число)

6. Dienstgrad: Soldat
Чин

7. Truppenteil: 2. Arbeit. Bat. pak. bat.
Воинская часть

Eingang 3.6.43

8. Nr. der Erkennungsmarke des deutschen Lagers: STALAG III A. N 27729
Номер военнопленного в германском лагере

9. Vorname des Vaters. Yrigorij
Имя отца Григорий

10. Name der Mutter: Belousowa
Имя матери Белоусова

11. Anschrift der nächsten Angehörigen:
Адрес ближайших родственников
Elisaweta Heiko
Елизавета Гейко
Y. Yutskaja Kr. Lipowodolino-
Сумская обл. Липоводолин-
wskij D. Lutschka
ский р. с. Лучка

12. Beruf: Bauer
Профессия
Крестьянин

13. Wann und wo gefangen: 7.7.42
Когда и где попал в плен
Woronesh
Воронеж

14. Nr. der Erkennungsmarke des eigenen Truppenteils: Matrikel-Nr.
Номер в собственной части

26.II-57 г.

Арх ФИ 27259

1. Фам. Гейко
2. Имя Иван
3. Отч. Григорьевич
4. Год рожд. 1900 5. Место рожд. Сумская обл, Липоводолинский р-н
6. Точное местожительство (адрес) до оккупации или до призыва в Красную Армию там-же
7. Проф. (спец.) не имеет
8. Парт. б/п 9. Нац. укр. 10. Гражд. сов.
11. За границей был с 9/6 1942 г. по 24/8 1945 г.
12. В каких странах проживал и что делал: в Германии г. Фюрстенвальде работал грузчиком и содержался в лагере военнопленных

(фамилия, составившего карточку) Евдокимов

Точный адрес фильтрационного пункта

Село Краснокутск
Город
Область 232
Республ. Германия

фильтрацию прошел
с 23.8 1945 г.
по 26.8 1945 г.

Дактилооттиск указательного пальца правой руки

а) Решение филътрац. комиссии: направляется по ме-
ту жительству

б) выбыл 26.8 1945 г. Сумская обл, Липовод-
направлен (указать точный адрес, куда
ский р-н, с. Лучки
выбыл на жительство: село, город, район, область, республика или направлен
в какой лагерь, тюрьму

в) Личное дело направлено „ 29 10 1945 г. при №
в Сумское УНКВД
(точное название органа НКВД—НКГБ)

г) Разные отметки

Дело направлено в 1-ый спецотдел Упр

Регистрационный лист

на прошедшего регистрацию в лагере № 232 или СПП №_____

(ненужное зачеркнуть), дислоцирующегося в населенном пункте Франкфурт н/о

1. Фамилия, имя, отчество	Гейко Геван Григорьевич
2. Год и место рождения 1900	Сумская об Липоводолинского р-на г. Луки
3. Национальность	4. Образование украинец 2 кл.
5. Специальность	Не имеет
6. Последнее постоянное место жительства и работа на территории СССР (для военнослужащих указывается наименование воинской части).	Сумская об Липоводолинский р-н с Луки 21 армия 49 отд. рабочая рабо-
7. Состоял ли в ВКП(б) или ВЛКСМ	Не состоял
8. Почему оказался на территории другого государства	9/642 ст Ольховатка попал в плен
9. Подвергался ли арестам, допросам, задержаниям, штрафам со стороны немецких властей (когда, где и за что)	Не подвергался
10. Содержался ли в спецлагерях противника и что там делал (указать наименование лагеря и адрес)	в лагере для военнопленных г. Фюрстенвальд работал грузчиком
11. Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, отрядах, воинских частях, госпиталях строительных и иных батальонах, создававшихся противником; служил ли в немецких учреждениях, предприятиях, организациях (в каких, в качестве кого).	Не проходил Не служил
12. Какие отобраны документы при регистрации	Не имеет
13. Где проживают близкие родственники, кто именно (указать точный адрес)	место Сумская об Липоводолино с Луки
14. Куда следует на постоянное жительство	Сумская об Липоводолинский р-н с Луки

Правильность данных мною сведений подтверждаю. РВК.

подпись: Гейко Иван

Регистрационный лист заполнил

подпись: Евдокимов

Регистрационный лист проверил:

Председатель регистрационной комиссии НКВД СССР

подпись: ст. л-т /Жилко/

Удостоверение о направлении на постоянное местожительство получил:

Гейко Иван

(подпись регистрируемого)

Убыл из лагеря «10» августа 1945 г.

Арх 27259

Арх 42394

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 10 листов

десять

30 ноября 92

Должность

Подпись

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

В данном деле пронумеровано 10 аркушів

(десять)

«11» 01 93

I. Ст. хр. фондов

Перевірено

15.09.2026

APT. 1-C-3803-1